

Arrest

**nr. 87 254 van 10 september 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AUDENAERT, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 februari 2006. Hij heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 30 juli 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 17 augustus 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 29 september 2011.

1.3. Op 24 april 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 25 april 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraans staatsburger te zijn, afkomstig uit Masjed Soleyman. Op 8 februari 2006 diende u een eerste asielaanvraag in België in. U verklaarde Younesi Foad te heten, geboren te zijn op 19/05/1981 en afkomstig te zijn uit Masjed Soleyman, Iran.

Op 3 mei 2006 werd door mij een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen. Uw beroep tot nietigverklaring van deze beslissing werd op 24 juli 2006 door de Raad van State verworpen. Hierop diende u op 30 juli 2010 een tweede asielaanvraag in. Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u Abdulrahman Khanjarpour Sharif te heten, geboren op 29/01/1360 (Perzische tijdrekening; stemt overeen met 18 april 1981 Europese tijdrekening) te Shayban. Sinds uw aankomst in België zou u niet meer teruggekeerd zijn naar Iran.

U verklaarde dat u nog steeds niet naar Iran kunt terugkeren omwille van uw oorspronkelijke problemen, met name uw activiteiten voor de politieke oppositiepartij die opkomt voor de Arabieren in Iran, Al Ahwaz (Ahwazi Arab people's Democratic popular Front -AAPDPF). Uit contacten met uw broer in Iran heeft u vernomen dat de autoriteiten nog regelmatig langs komen op zoek naar u. In 2010 werd uw broer gearresteerd eveneens omwille van zijn activiteiten voor de partij Al Ahwaz en sindsdien heeft u geen contacten meer met Iran. Daarnaast haalde u aan dat u ook in België sympathisant bent geworden van de partij Al Ahwaz. Uw activiteiten bestaan voornamelijk uit het maken van propaganda voor de partij, het ronselen van nieuwe leden, deelnemen aan betogingen en mensen uitnodigen voor de betogingen. Op de betogingen roept u slogans, neemt u foto's en filmt u. Tevens heeft u gesproken met de Arabische TV –zenders Al Jazeera en Al Arabia. Er werd u toen gevraagd naar de reden van de manifestaties en naar uw doel, naar hetgeen u wou bereiken met uw deelname aan deze manifestaties. U bent ervan overtuigd dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België aangezien Iran hier een ambassade heeft en Iran exact weet wat er in België gebeurt. Bovendien werd u tijdens een betoging gefilmd vanuit de ambassade. Voorts werd u ooit tijdens een betoging gefotografeerd door een persoon die, nadat hij de foto had genomen, direct wegliep. U vermoedt dat het iemand van de ambassade was. Sindsdien heeft u uw facebook account afgesloten.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u uw kaart van militaire dienst, een attest van de partij Ahwazi Arab People's Democratic Popular Front op de naam van Younesi Foad, een attest van het Ahwazi Centre for Human Rights op naam van Younesi Foad en drie foto's waarop u te zien bent op een betoging, neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen uit uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat ik in het kader van uw eerste asielaanvraag een bevestigende beslissing van weigering van verblijf heb genomen omdat uw aanvraag bedrieglijk was. Zo werden een aantal ongerijmdheden teruggevonden in uw verklaringen en waren uw verklaringen omtrent uw activisme voor de partij 'Sazemane Khalgê Arab' ook niet te rijmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waardoor de geloofwaardigheid ervan ondermijnd werd. U heeft bij uw verhoor in het kader van uw tweede asielaanvraag helemaal geen nieuwe feiten of elementen aangehaald die mijn beoordeling over de bedrieglijkheid van uw eerste asielaanvraag kan weerleggen. Integendeel, tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u plots dat u tijdens uw eerste asielaanvraag **identiteitsfraude** heeft gepleegd. U verklaarde tijdens deze asielaanvraag immers **Younesi Foad** te heten, geboren te zijn op 19/05/1981 en afkomstig te zijn uit Masjed Soleyman, terwijl u tijdens uw tweede asielaanvraag beweerde **Abdulrahman Khanjarpour Sharif** te heten, geboren te zijn op 29/01/1360 (18 april 1981) te Shayban (CGVS 2de AA p. 7). U stelde ten overstaan van de Belgische asielinstanties een valse identiteit te hebben opgegeven omdat u niet wist of het Commissariaat-generaal al dan niet contacten had met de Iraanse ambassade (CGVS 2de AA p. 6). Deze verklaringen houden geen steek.*

Een asielaanvraag op zich impliceert immers een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten bieden. Er kan bijgevolg van een asielzoeker worden verwacht dat deze van bij de aanvang van een asielprocedure waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit en asielmotieven. Het feit dat u een andere identiteit opgaf, wijst er dan ook op dat u bewust de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden, waardoor aan de oprechtheid van uw asielmotieven kan worden getwijfeld.

Voorts verklaarde u dat, niettegenstaande u voor het CGVS een valse identiteit heeft aangenomen en u bijgevolg ook attesten ter staving van uw politieke activiteiten onder de naam Younesi Foad

heeft afgeleverd, de partij Ahwazi Arab People's Democratic Popular Front, waarvoor u ook in Iran reeds actief was wel degelijk op de hoogte is van uw ware identiteit. Gelet op deze verklaringen werd u, tijdens uw gehoor op het CGVS op 29 september 2011 uitdrukkelijk gevraagd naar een attest van deze partij ter staving van uw activiteiten, afgeleverd op uw werkelijke naam. U kreeg hiervoor 10 werkdagen de tijd. U verklaarde uitdrukkelijk dat u de attesten zou binnenbrengen (CGVS 2de AA p. 8 – 16). Gezien u echter naliel ook maar enig attest of ander bewijsstuk hieromtrent af te leveren op het Commissariaat-generaal nam het Commissariaat-generaal zelf contact op met de voorzitter van uw partij. Volgens hem is er echter geen lid noch sympathisant van de partij gekend onder de naam Abdulrahman Khanjarpour Sharif (zie Cedoca IR12-005w)

Daarenboven bent u er ook tijdens uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd uw politiek profiel aannemelijk te maken. U verklaarde sympathisant te zijn van de Arabische partij AAPDPF. U kende echter de volledige naam van de partij niet, noch in het Perzisch, noch in het Arabisch. Zo verklaarde u dat de volledig Perzische benaming van de partij "Al Ahwaz" is. In het Arabisch zou het dan weer Jebhe Democratiyeh Shahbiye Lehwazieh zijn (CGVS 2de AA p. 7). Echter, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd blijkt dat de volledige partijnaam is in het Arabisch 'Al-Jabhat Ad-Dimucratiyya Ash-Sha'biyya Li Sh-Sha'b Al-'Arabī Al-Ahwazi' is. De Perzische vertaling voor "Li Sh-Sha'b Al-'Arabī" is "Khalgh-e Arab". In het Engels wordt het AAPDPF ook eenvoudigweg het Democratic Front genoemd. Dit flagrant hiaat in uw kennis ondermijnt op zich reeds uw betrokkenheid bij deze in Iran verboden partij. Voorts bleek uw kennis over de partij dermate ontoereikend dat niet enkel geen geloof kan gehecht worden aan uw partij engagement maar bij uitbreiding al evenmin aan het door u voorgehouden Arabisch activistisch profiel. Zo verklaarde u dat het AAPDPF werd opgericht in 1925 (CGVS 2de AA p. 9). Het AAPDPF werd in 1990 ondergronds opgericht in Iran. Gevraagd naar de structuur van de partij verklaarde u dat Mahmoud Ahmed Mazreh alias Abu Bashir de huidige leider is van de partij (CGVS 2de AA p. 9). De partij zou – volgens uw verklaringen – wel gestructureerd zijn in Iran maar u had er geen kennis over aangezien dit geheime informatie is. Ook in België zou de partij gestructureerd zijn en verantwoordelijken hebben voor politiek, cultuur, financiën maar u wist niet wie die personen dan wel waren (CGVS 2de AA p. 12). Gevraagd naar de ideologie, de visie van Abu Bashir, of hij bv links of rechts georiënteerd is, repliceerde u dat we dit aan hem moeten vragen, dat hij de baas is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt nochtans dat Abu Bashir een overduidelijke marxistische visie heeft. Voorts verklaarde u dat de partij verschillende keren gesplitst is geweest. Gevraagd naar de laatste splitsing repliceerde u dat er binnen de partij vier jaar geleden een geschil is geweest omtrent Israël maar de partij uiteindelijk niet gesplitst is geweest. Daarna verklaarde u dat er geen afsplitsingen geweest zijn aangezien ieder één doel volgt. Echter, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat na 2005 meer en meer jongeren zich van de AAPDPF hebben afgescheurd omdat de voorzitter Mahmoud Mazreh zijn marxistische visie niet zou kunnen loslaten. Ze doopten het AAPDPF om tot het ADPF. Het AAPDPF zou verworpen zijn tot een éénmanspartij, namelijk Mazreh. Het ADPF nam de URL's van het AAPDPF over.

Hierbij aansluitend dient nog te worden opgemerkt dat het erg opmerkelijk is dat u, niettegenstaande uw beweringen dat u in België aan tien tot twaalf betogingen per jaar heeft deelgenomen en uw foto's zelfs op het internet zijn verschenen en u daarenboven ook heeft gesproken met zowel de TV-zenders Al Jazeera en Al Arabia u slechts drie foto's waarop u te zien bent op een betoging in België kunt neerleggen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen omtrent uw gebrekkige partijkennis én daarenboven het feit dat u niet gekend bent bij de partij onder uw werkelijke naam is uw bewering dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw beweerdde activiteiten voor de partij compleet onaannemelijk.

De documenten die u ter staving van uw asielrelaas neerlegde zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw militaire dienstplichtkaart staat uw identiteit. Dit doet echter geen afbreuk aan uw aanvankelijke intentie om de Belgische autoriteiten te misleiden. Ook de door u neergelegde attesten van het AAPDPF en het Ahwazi Centre for Human Rights doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat beide attesten zijn afgeleverd op naam van Younesi Foad en niet op uw naam. Bovendien vermeldt het attest van de AAPDPF duidelijk dat u een lid bent van de partij terwijl uzelf uitdrukkelijk vermeldde louter een sympathisant te zijn van de partij aangezien je als lid van de partij nog veel meer problemen kunt verwachten (CGVS 2de AA p. 7). Bijgevolg hebben deze attesten een uiterst gesolliciteerd karakter, waardoor ze uw betrekkingen met de AAPDPF al evenmin kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (vluchtelingenverdrag), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) alsmede de uitvoeringsbesluiten, de algemene rechtsbeginselen, zoals het recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak, en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel, artikelen 6 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan dat hij tal van documenten bezit dewelke zijn asielrelaas ondersteunen. Hij vervolgt dat Ahwazi Arabieren in Iran slachtoffer zijn van foltering, executie en andere schendingen van de mensenrechten. Verzoeker wijst er nog op dat zijn kennis van het AAPDPF allerm minst gebrekkig is en dat hij lid is van de AAPDPF en niet van de ADPF waar het CGVS navraag heeft gedaan over zijn lidmaatschap. Verzoeker verklaart dat hij zijn echte naam niet meer hoeft te verhullen omdat de Iraanse autoriteiten na zes jaar op de hoogte zijn van zijn oppositieactiviteiten in België. Verzoeker besluit dat hij wegens zijn bekering de doodstraf, minstens foltering / lijfstraf of een lange celstraf riskeert ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst, precies omwille van zijn behoren tot een minderheid waarvan geweten is dat ze actief vervolgd worden en omwille van zijn openlijke oppositieactiviteiten.

Aan het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd: fotokopieën van foto's; een kleurenkopie van het 'Ahwazi Arab People's Democratic-Popukar-Front', gedagtekend 9 oktober 2011 en een kleurenkopie van het 'Ahwazi Center for Human Rights', gedagtekend 11 oktober 2011, beide documenten op naam van K.S..

2.2. Vooreerst benadrukt de Raad dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel worden aangeduid die zouden zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werden geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van de artikelen 48, 48/2, 48/5, 49 en 49/2 van de vreemdelingenwet alsmede de uitvoeringsbesluiten aanvoert, doch niet de minst toelichting geeft op welke wijze hij deze artikelen geschonden acht zodat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is. Voorts kan niet worden ingezien op welke wijze artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, daar de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) opgemerkt dient te worden dat in het kader van zijn eerste asielaanvraag een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen omdat zijn aanvraag bedrieglijk was, (ii) hij bij het verhoor in het kader van zijn tweede asielaanvraag helemaal geen nieuwe feiten of elementen heeft aangehaald die de bedrieglijkheid van zijn eerste asielaanvraag kan weerleggen, integendeel gezien hij een valse identiteit zou hebben opgegeven, (iii) hij naliet ook maar enig attest of ander bewijsstuk af te leveren op het Commissariaat-generaal en het Commissariaat-generaal zelf contact opnam met de voorzitter van zijn partij en volgens hem er geen lid noch sympathisant is gekend onder de naam A.K.S., (iv) hij ook in zijn tweede asielaanvraag zijn politiek profiel niet aannemelijk maakt, zoals wordt toegelicht, (v) het opmerkelijk is dat hij slechts drie foto's neerlegt waar hij te zien is op een betoging, en (vi) de documenten die hij ter staving neerlegt niet van dien aard zijn om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond

van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 24 april 2012, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers eerste asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd geweigerd en dat verzoekers beroep bij de Raad van State werd verworpen bij arrest nummer 204.791 van 7 juni 2010. Verzoeker toonde derhalve in zijn eerste asielaanvraag niet aan dat hij zijn land van herkomst moest ontvluchten omwille van een gegronde vrees voor vervolging, evenmin werd aangetoond dat hij in zijn land van herkomst oppositieactiviteiten had gepleegd. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen vermits de Raad gebonden is door het gezag van gewijsde van voornoemd arrest van de Raad van State.

2.5. Verzoeker betoogt dat hij in het bezit is van tal van documenten die zijn asielrelaas ondersteunen en verwijst hiervoor naar een document van zijn partij AAPDPF waarin wordt bevestigd dat hij een aanhanger is van de partij en een stuk van het 'Ahwazi Centre for Human Rights' waarin wordt bevestigd dat verzoeker een politiek en mensenrechten activist is.

De Raad benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In casu blijkt dat (i) verzoeker geen vervolging in Iran heeft aangetoond en evenmin zijn politiek profiel aantoonde naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag, (ii) hij tijdens zijn tweede asielaanvraag documenten van de AAPDPF neerlegde op naam van Y.F., de naam die verzoeker gebruikte tijdens zijn eerste asielaanvraag, (iii) hij ook naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag zijn politiek profiel niet aannemelijk heeft gemaakt omdat hij de volledige naam van de partij niet kent, noch in het Perzisch, noch in het Arabisch, en zijn kennis dermate ontoereikend is dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn partij-engagement en bij uitbreiding aan het door hem voorgehouden Arabisch activistisch profiel. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat het thans neergelegde document gedagtekend is 19 oktober 2011, zodat de vraag zich stelt waarom verzoeker dit document en het document van het 'Ahwazi Centre for Human Rights' niet overmaakte aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vermits de bestreden beslissing pas werd genomen op 24 april 2012. Tot slot wijst de Raad er nog op dat beide documenten die thans aan het verzoekschrift worden toegevoegd fotokopieën betreffen, waarvan de handtekening op het AAPDPF-document niet leesbaar is, zodat geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan deze documenten.

In de mate verzoeker poneert dat hij lid is van de AAPDPF en niet van de ADPF en zijn kennis m.b.t. de AAPDPF allerm minst gebrekkig is en stelt dat het CGVS navraag heeft gedaan bij de ADPF, gaat hij voorbij aan de vaststellingen dat hij de volledige naam van de partij niet kent, noch in het Perzisch, noch

in het Arabisch, hij voorts verklaarde het AAPDP werd opgericht in 1925 (CGVS 2de AA p. 9) terwijl het AAPDPF in 1990 ondergronds werd opgericht in Iran, en hij gevraagd naar de visie van Abu Bashir, de leider van de partij, repliceerde dat het Commissariaat-generaal dit aan hem moet vragen, dat hij de baas is, terwijl van een lid en activist mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van het feit dat Abu Bashir een overduidelijke marxistische visie heeft. Tot slot kan van een actief lid of sympathisant verwacht worden dat hij exact en correct op de hoogte is van de splitsing van de partij, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Geen van deze pertinente motieven met betrekking tot verzoekers kennis over de partij AAPDPF wordt door verzoeker weerlegd of ontkracht. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen. Daaraan kan nog toegevoegd worden dat verzoeker niet betwist dat het AAPDPF een eenmanspartij is geworden en deze partij werd omgedoopt tot het ADPF, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zodat ook om deze reden geen enkel geloof wordt gehecht aan zijn relaas en zijn politiek profiel.

Waar verzoeker nog aanvoert dat Ahwazi Arabieren in Iran het slachtoffer zijn van foltering, executie en andere schendingen van mensenrechten, is de Raad van oordeel dat uit niets blijkt dat het loutere feit Ahwazi te zijn volstaat om gewag te maken van een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. Dat dergelijke praktijken effectief plaatsvinden ten aanzien van Ahwazi in Iran betekent immers niet dat verzoeker hiervan persoonlijk het slachtoffer werd of zal worden en dat zijn relaas en politiek activisme waarheidsgetrouw zijn. In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift, werd bij het nemen van de bestreden beslissing wel degelijk rekening gehouden met de huidige situatie in Iran doch werd op goede gronden geoordeeld dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk maakt.

2.6. Met betrekking tot zijn activiteiten in België merkt de Raad op dat indien verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, zoals in casu het geval is, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden van de betrokkene. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de geloofwaardigheid van de aanvraag moeten beoordelen. De verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van de elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, Note on refugee sur place claims, februari 2004). In casu heeft verzoeker zijn politieke betrokkenheid bij de het AAPDPF of het ADPF in Iran niet aangetoond noch maakt hij aannemelijk dat hij door de Iraanse autoriteiten wordt vervolgd of geïsoleerd. Voorts toont verzoeker niet in het minst zijn politiek profiel aan, en toont hij niet aan dat hij een prominente plaats inneemt in het protest in België tegen de Iraanse autoriteiten, hetgeen overigens ook kan afgeleid worden uit het feit dat geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan de door hem neergelegde documenten. Met geen enkel concreet element toont verzoeker aan dat hij omwille van zijn loutere deelname aan een manifestatie in het buitenland – voor zover de autoriteiten al op de hoogte kunnen zijn van zijn deelname – geïsoleerd zal worden bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Uit het neerleggen van een aantal foto's van een betoging waaraan verzoeker zou hebben deelgenomen blijkt enkel zijn deelname, niets meer en niets minder.

2.7. In de mate verzoeker zijn beweerde politieke activiteiten als verschoning aanvoert voor het gebruik van een valse naam in zijn eerste asielaanvraag, kan de Raad slechts herhalen dat verzoeker zijn vrees voor vervolging en zijn politiek profiel niet aantoonbaar maakt.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS